

ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ

№6 (51), Грудень 2014 року

Шановні колеги! Дорогі наші ветерани!

Прийміть мої найщиріші вітання з нагоди нашого професійного свята – Дня енергетика! Щороку, наприкінці грудня, коли на календарі з'являється дата - 22 грудня, суспільство вшановує представників винятково важливої та відповідальної професії – професії енергетика. Коли заходить мова про безпеку, коли виникають надзвичайні ситуації, погляди усієї громади завжди спрямовані до нас, енергетиків. Справді, ми стоїмо на варті життєспроможності суспільства, на нас покладено винятково відповідальні завдання забезпечення діяльності практично усіх галузей економіки, починаючи від повсякденного побуту населення і завершуючи надзвичайно важливими завданнями у галузі обороноздатності країни. Варто зауважити, що усі функції, покладені державою та суспільством на працівників енергетичної галузі, ми з честю та гідністю виконуємо. Ми не маємо права зважати на стихії, на економічні негаразди, на складнощі політичного характеру, бо саме від нас залежить стабільність, благополуччя та безпека суспільства у найширшому розумінні значення цього слова.

Минулий рік, а також ті реалії, у яких нам доводиться працювати сьогодні, виявилися надскладними і досі небаченими у історії вітчизняної енергетики. Економічні складнощі, помножені руйнівними наслідками військових дій на сході України, змушують працювати нас у винятково складних умовах. Чи не кожного дня працівникам нашої енергопостачальної компанії доводиться вирішувати сотні малих і великих проблем, а іноді діяти в умовах надзвичайних ситуацій, викликаних стихією. Запорукою успішної та надійної роботи компанії «Житомиробленерго» служить високий професіоналізм наших працівників, а також виняткове почуття обов'язку, самовіддана праця тисяч людей, які з честю носять звання енергетика. Від імені Правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» і від себе особисто хочу висловити слова подяки кожному працівникові нашого дружного, згуртованого та випробуваного колективу. З нагоди нашого професійного свята дозволяю побажати Вам, шановні колеги, гарного здоров'я, відмінного самопочуття, оптимізму та незламної віри у те, що усі труднощі, які нам сьогодні доводиться долати, відійдуть у небуття. У день професійного свята хочу наголосити на тому, що кожен член нашого трудового колективу може гордитися і пишатися тим, що саме його праця, його професіоналізм стали запорукою міцності та незламності нашого народу, який продемонстрував це у надзвичайно складних умовах.

У день професійного свята особливих привітань заслуговують наші ветерани. Адже це вони створили той запас міцності, який дозволяє нинішньому поколінню енергетиків із честю долати найскрутніші ситуації. Адже саме ветерани створювали та утверджували славні та непорушні традиції звитязної та самовідданої праці нашої компанії. Маю усі підстави стверджувати, що такі традиції сьогодні лише примножуються і щиро сподіваюся, що й надалі вони будуть справжнім дороговказом у нашій складній, але безмірно потрібній суспільству роботі. Тому особлива подяка нашим ветеранам, яких ми завжди шануємо, до яких охоче дослухаємося і яких готові підтримувати.

Шановні друзі!
Услід за нашим професійним святом приходить завжди хвилююче-радісна пора новорічно-різдвяних свят. Це пора традиційно великих сподівань та надій, це-час світлих мрій та плекання планів на майбутнє. Я щиро зичу усім Вам, шановні колеги, щастя й миру, здоров'я й достатку. Нехай Новий рік принесе нам усім лише приємні звістки, нехай у нашій рідній Україні оселиться злагода, взаєморозуміння та спокій.

Зі святковими привітаннями
Голова Правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»
Анатолій Левицький

Допомога армії стала нормою життя

Рік, що минає, був позначений багатьма визначними і, разом з тим, трагічними подіями у житті держави. Колектив ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» не залишився осторонь багатьох проблем, які змушене вирішувати сьогодні українське суспільство. Працівники енергокомпанії нині служать у рядах Збройних Сил України, які захищають незалежність та територіальну цілісність країни на території Донбасу. А допомога військовим, які змушені були у надзвичайно складних умовах реформування Української армії боротися із добре озброєними сепаратистами та найманцями, стала неписаним правилом життя та діяльності мільйонів українців. Вже весною 2014 року, коли військовики потребували негайної допомоги спорядженням та обмундируванням, працівники ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» відгукнулися на потреби військових підрозділів частин 8-го армійського корпусу. На схід, у розпорядження українських військових, енергетики Житомирщини відправили велику партію обмундирування, взуття, спальних мішків. Туди ж енергетики доставили акумулятори, радіостанції, засоби захисту. Варто зауважити, що така допомога не мала епізодичного чи так званого разового характеру. Майже щомісяця працівники компанії «Житомиробленерго» відзначаються черговим подарунком на адресу військовиків. Влітку особливо потрібною для вояків виявилась допомога на лікування поранених у боях. У листопаді 2014-го, наприклад, керівництво ПАТ «Житомиробленерго» вручило представникам управління зв'язку 95-ї житомирської аеромобільної бригади надсучасну автомобільну радіостанцію «Моторола» - ДМ 4600. Разом із радіостанцією військовикам було передано вкрай потрібний на передньому краї бойових дій груповий за-

рядний пристрій для портативних радіостанцій. А вже за кілька днів волонтерський загін під керівництвом малинчанина Сергія Гумнюка доправив у розташування інженерної роти із Новограда-Волинського обладнання, закуплене на кошти компанії «Житомиробленерго». Бензопили та домкрати, електрофени та зварювальні апарати, електрогенератор та спеціальні ключі з насадками для ремонту військової техніки – все це стало у пригоді бійцям, які облаштовують військовий побут у бойових умовах. Загалом, сума допомоги ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» українським військовим у 2014 році становила більше ніж 840 тисяч гривень.

Сьогодні, напередодні новорічно-різдвяних свят, у колективах підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» продовжується збір коштів на закупівлю новорічних подарунків для бійців Української армії, які перебувають у зоні АТО.

Влінф.

ІВАНУ КОРНІЙОВИЧУ ЗИБЮКУ - 80! ІЗ ЮВІЛЕЄМ!

22 грудня 2014 року свій 80-літній ювілей зустрічає один із старійшин житомирської енергетики Іван Корнійович Зибюк. Для більшості працівників ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» прізвисько цього поважного чоловіка є символом невтомності, виняткової самодисципліни та прикладом звитязного служіння своєму народу. П'ять десятиліть своєї трудової біографії уславлений ветеран позначив титанічною працею на ниві енергетики. Його послужний

список важко назвати популярним нині терміном «кар'єрне зростання». Усі посади, які обіймав Іван Зибюк упродовж багатьох десятиліть, були для нього однаково відповідальними та дорогими. Життєвий шлях нашого поважного ювіляра є чудовим прикладом гармонійного поєднання впертої та цілеспрямованої праці, постійного навчання та самовдосконалення, які завжди доповнювалися вимогливістю до себе і до своїх колег. Він і досі залишається взірцем людяності та життєвої мудрості, які завжди додавали Івану Корнійовичу глибокої шани та щирої поваги.

У день поважного і справді визначного ювілею Івана Корнійовича Зибюка колектив ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», як рідний йому колектив, як колектив його друзів, надсилає щирі сердечні вітання і побажання гарного здоров'я та хорошого настрою. Висловлюємо глибоку шану нашому колезі і ветерану компанії, зичимо довгих років життя, бажаємо благополуччя і сімейного щастя.

Зі святом ВАС, шановний Іване Корнійовичу! Із ювілеєм!

Правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»
Профспілковий комітет

НАЙБІЛЬШИМ ЕКЗАМЕНОМ ОСЕНІ 2014 РОКУ СТАЛА НЕБУВАЛА ОЖЕЛЕДЬ

У народі часом кажуть, що краще і легше прожити дві суворі зими, ніж одну прихливу осінь. Якраз минула осінь 2014 року і довела енергетикам Житомирщини таку народну приказку. Початок осені, та й весь її календарний період, здавалося, не віщував нічого загрозового. Відсутність опадів та помірно тепла погода дозволяла підрозділам та службам ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» довершити та сповна виконати усі заплановані роботи для успішного входження у зимовий період.

Але надвечір'я 19 листопада принесло рясний осінній дощ, який в умовах швидкого та раптового охолодження перетворював у льодовий панцир дерева та кущі. Коли мінусова температура перетнула чотирихградусний показник, ожеледь вразила й лінії електропередачі. Проте головною ударною, а точніше – руйнівною силою для енергетичного господарства ПАТ «ЕК«Житомиробленерго» стали лісові масиви, парки та сквери, дерева на території приватних садіб. У ніч із 19 на 20 листопада 2014 року на території більшості районів Житомирщини вони перетворилися у велетенські гірлянди із льоду, які щогодини важчали і, зрештою, обламували не лише гілки, але й стовбури наймогутніших дерев. Руйнування дерев досягли раніше небачених масштабів, що призвело до руйнування найближче до них розташованих ліній електропередачі.

Електропостачання багатьох населених пунктів Житомирщини опинилося під загрозою, а знеструмленими упродовж доби 20 листопада 2014 року виявились 661 населений пункт області. За всю історію електроенергетики Житомирщини такого раптового наступу руйнівної стихії одночасно на більшості території області ще не було. Тільки протягом доби 20 листопада 2014 року на території Житомирщини відключалось сім повітряних ліній 110 кВ, п'ятнадцять повітряних ліній 35 кВ, триста п'ять повітряних ліній 6-10 кВ і аж 4 тисячі 217 ТП – 10/0,4 кВ. Пошкодженими виявились 6 повітряних ліній 110 кВ, 12 повітряних ліній 35 кВ, 249 повітряних ліній 6-10кВ та 3 тисячі 215 ТП-10/0,4 кВ. Найбільш постраждалими від небувалого наступу осінньої ожеледі стали Червоноармійський, Ємільчинський та Володарськ-Волинський райони, де знеструмленими виявились від 80% до 94% населених пунктів. Більше половини населених пунктів виявились знеструмленими і у Черняхівському та Коростенському районах. Уже наприкінці дня 20 листопада 2014 року на Житомирщині було відкрито (проголошено) надзвичайну ситуацію місцевого рівня, викликаною сильною ожеледдю. А вже 21 листопада відбулося позачергове засідання обласної комісії з питань техногенно-екологічної безпеки та надзвичайних ситуацій. Звісно, у ході представницької наради, яка проходила під керівництвом першого заступни-

ка голови Житомирської ОДА Г.В.Дмитренка, було проаналізовано усі виниклі проблеми, та намічено чимало необхідних заходів для мінімізації шкоди, завданої стихією. Проте усім учасникам засідання комісії було зрозуміло, що головна відповідальність та найбільший обсяг робіт покладається на колектив ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Втім, енергетики, звісно ж, не чекали ні рішень комісії, ні вказівок від чиновників. Уже у ніч на 20 листопада 2014 року оперативний персонал ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» перебував у стані цілковитої готовності до початку ремонтно-відновлюваних робіт. Однак особливо масштабні руйнації не припинялися упродовж усієї ночі і особливо – у першій половині дня 20 листопада 2014 року. Але все ж таки, якраз 20 листопада до роботи на вражених ожеледдю енергооб'єктах приступили більше сотні бригад електромонтерів. Наступного дня кількість сформованих бригад, задіяних на відновленні ліній електропередачі, було збільшено до 181 колективу, оснащених необхідною технікою та механізмами. Відновлювальні роботи велися не лише упродовж найкоротшого у цю пору року світлового дня, але й продовжувалися іноді до пізнього вечора. Колективам РЕМ, які мали найбільші обсяги руйнувань і знеструмлених населених пунктів, на допомогу прийшли бригади із підрозділів компанії, які зазнали порівняно менших та слабших ударів стихії. Працівникам ПАТ

«ЕК «Житомиробленерго» допомагали ліквідувати наслідки руйнівної ожеледі бригади ТОВ «Житомиренергобуд». Всього на ліквідацію наслідків стихії та на відновлення електропостачання у районах та містах Житомирщини упродовж з 20 по 27 листопада 2014 року було задіяно 728 працівників компанії «Житомиробленерго». Звісно, якраз бригади електромонтерів та оперативного персоналу ПАТ «ЕК«Житомиробленерго» і взяли на себе увесь тягар відновлення електропостачання у селах, райцентрах та містах області. Складалося враження, що негода та стихія наче навмисне вирішили випробувати професіоналізм, волю та злагоженість дій колективу ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» напередодні їх професійного свята Дня енергетики. Якщо врахувати, що 40% від загальної кількості населених пунктів Житомирщини, які опинилися знеструмленими внаслідок раптового наступу ожеледі, всього за тиждень отримали життєдайну і вкрай потрібну електроенергію, то роботу енергетиків можна без перебільшення називати не лише звичайною та самовід-

даною, але й героїчною.

Ну, й наостанок – про певні висновки та уроки, які очевидно доведеться зробити, аби у подальшому мінімізувати, або й зовсім уникнути залежності від подібних «наступів» ожеледі. Справді, природі не накажеш, чи, тим паче, у неї не попросиш, бо діє вона згідно своїх законів та правил. Однак переглянути та удосконалити колись запроваджені норми стосовно ширини просік посеред лісових масивів та вздовж лісопосадок, треба вже негайно. Так само недавня стихія вимагає негайного долучення до процесу розчистки вулиць та приватних садіб зусиль органів місцевої влади, особливо тих, які мають у своєму підпорядкуванні спеціалізовані комунальні підприємства. Загалом, події останньої декади минулої осені 2014 року засвідчили високий професіоналізм та гарну виучку енергетиків, однак для того, щоб буревій, снігопади та ожеледі завдавали нам меншого клопоту, потрібна консолідація зусиль. І з боку влади, і з боку працівників лісового господарства, і з боку комунальних служб.

Віктор Першко

БАТЬКОВА НАУКА – НАЙКРАЩА ІНСТРУКЦІЯ

У вересні 2015 року Романівському РЕМ виповниться 50 років із часу його заснування. Досі збережена на підприємстві книга наказів Романівського РЕМ розпочинається від 4 вересня 1965 року, коли за підписом першого директора РЕМ Олександра Мироненка видано наказ про початок роботи Романівського РЕМ з 1 вересня 1965 року. Вище означена книга наказів може багато розповісти про події півстолітньої давності, але у Романівському районі чи не найкращим архіваріусом у галузі місцевої енергетики є один із його колишніх директорів, а нині ветеран компанії ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» Василь Пантелеймонович Пугач. Йшов лише восьмий місяць історії Романівського РЕМ, коли на роботу до Романова (тоді Дзержинська) прибуло подружжя випускників Черкаського технікуму електрифікації сільського господарства Василя та Ольги Пугачів.

З першого квітня 1966 року молоді фахівці зараховані до штату Романівського РЕМ. Тут

же, на території виробничої бази тільки що започаткованого підприємства, вони й поселилися. Ольга Іванівна працювала диспетчером, а Василь Пантелеймонович розпочинав із посади техника-електрика міських мереж смт Дзержинська. Вже у червні того ж таки 1966 року молодого техника-електрика, якого на той час уже знало все населення Дзержинська, призначають майстром місцевої мережної дільниці. Ще за кілька років, у лютому 1973-го, В.П.Пугач призначений заступником начальника Дзержинського РЕМ. На цій посаді Василь Пугач працював ціле десятиріччя і вже у січні 1984 року, Василь Пантелеймонович його ж і очолив. Керував Дзержинським (згодом вже, як Романівським) РЕМ аж до 2004 року. Багато здобутків та перемог у своєму житті має нині уславлений ветеран житомирської енергетики В. П.Пугач. Але чи не найбільшим здобутком «енергетичної» родини Пугачів можна вважати їх синів – Олега та В'ячеслава, які пішли стежкою батьків. Олег Васильович нині очолює рідний чи, мабуть, «батьківський» Романівський

РЕМ, а В'ячеслав господарює у сусідньому від Романівського Баранівському РЕМ. На запитання, яке часто задають Василю Пантелеймоновичу про те, як його обидва сини прийшли у енергетику, він відповідає просто, а іноді – з гумором. Мовляв, хлопці народилися на території виробничої бази РЕМ, тут повиростали, а першими і найкращими іграшками Олега та В'ячеслава були ізолятори та інші деталі енергетичного реманенту. Але й справді, батьківська наука і сьогодні для обох керівників РЕМ є чи не найголовнішою інструкцією життя. Василь Пантелеймонович, добре і всебічно посвячений у щоденну проблематику нинішнього життя Романівського РЕМ, і досьогодні є частим гостем підприємства. Каже, що, хоча його молоді роки проходили у дещо інших умовах, але багато чого із колишніх здобутків Романівського РЕМ і донині варті наслідування та врахування у щоденній роботі.

А щодо історії Романівського РЕМ, щодо півстолітнього ювілею, до якого у Романові вже розпочали підготовку, то кращого літописця, консультанта та оповідача, ніж Василь

Пантелеймонович, сьогодні й не віднайдеш. Він добре пам'ятає своїх перших керівників: директора Олександра Мироненка та головного інженера Любов Кулик. А про взаємостосунки керівництва Дзержинського РЕМ із кількома поколіннями місцевих партійних та радянських керівників найкраще та найповніше сьогодні зможе розповісти також Василь Пантелеймонович. Він і досі вдячно згадує енергійного та завзятого голову Дзержинського райвиконкому Миколу Туфанова, який завжди вважав колектив місцевого РЕМ найголовнішим підприємством району. І не просто вважав, але й дієво допомагав енергетикам покращувати свою матеріальну

базу. У Романові можна почути й таке: Василь Пантелеймонович Пугач завжди був вимогливим не лише до себе та своїх підлеглих, але й до районного начальства. Отож, заслужити високу оцінку Пугача-старшого міг далеко не кожен керівник чи чиновник. І гарні слова, які й сьогодні висловлює В.П.Пугач на адресу колишнього секретаря райкому П.І.Кузьмінського, вартують багато. Утім, і про самого Василя Пантелеймоновича у Романові нині розповідають, як про уславлену та авторитетну людину. Бо він належить до покоління ровесників романівської енергетики. До справді легендарного покоління.

Віктор Радчук

АНАТОЛІЙ ХОДАКІВСЬКИЙ: «НАЙБІЛЬШЕ У ЖИТТІ МЕНІ ЩАСТИЛО НА ВЧИТЕЛІВ»

Чисельна когорта житомирян, які сьогодні успішно працюють у середовищі національної управлінської еліти, представлена потужними постами енергетиків. Крім добре відомих Володимира Лушкіна та Юрія Андрійчука, на енергетичному «олімпі» України вже друге десятиліття успішно працює ще один вихованець житомирського енергетичного братства. Так, це Анатолій Миколайович Ходаківський. У недавньому минулому – директор Національної енергетичної компанії «Укренерго», а нині керівник Центральної електроенергетичної системи ДП НЕК «Укренерго», заслужений енергетик України, уродженець славного древлянського краю, у центрі якого й розташоване його рідне село Щорсівка.

Цікавим був початок енергетичного шляху нашого співрозмовника. Після завершення навчання у місцевій школі Анатолій Ходаківський вирішив здобувати середню освіту разом із спеціальністю. Зупинив свій вибір на Львівському технікумі художнього ремесла, оскільки ще у шкільні роки Анатолій виявив неабиякий хист до малювання. Однак пройти усі хитромудрі екзамени та конкурси у авторитетному львівському закладі хлопець із поліської глибинки просто не наважився. Та й батько, з яким Анатолій прибув до Львова, особливо не наполягав: можливо хотів, щоб ще зовсім юний хлопчина навчався ближче до рідної хати. Зрештою, того ж таки літа Анатолій Ходаківський вступає до Ірпінського індустріально-педагогічного технікуму, який мав високий рейтинг на території всього Радянського Союзу.

— Найбільше у житті мені везло на вчителів, наставників, які своїм непомітним педагогічним талантом давали значно більше, ніж дають підручники,

методичні посібники та всілякі інші інструменти навчання, – каже Анатолій Миколайович. – У Ірпінському індустріально-педагогічному технікумі ми навчалися азам енергетичного ремесла у Степана Івановича Зінька. Здається, кожен, хто побував хоча б раз на його заняттях-парах, назавжди це запам'ятає. Вже потім, коли розпочав свою власну трудову енергетичну «стежину», навчався у справжніх «метрів» від енергетики. Так, я із вдячністю згадую уроки людяності та простоти у стосунках від Володимира Григоровича Чапчая, але професором енергетики, під орудою якого мені пощастило працювати, вважаю геніального начальника диспетчерської служби Коростенського підприємства електромереж Володимира Івановича Грошева. Цей надзвичайно мудрий чоловік знав і умів, здавалося, усе, що стосувалося професії енергетика. А чого варті уроки від Юрія Георгійовича Трошина – нашого начальника служби релейного захисту того ж таки Коростенського підприємства електромереж! Із такими колегами (а я тоді вважав їх виключно, як своїх вчителів) можна було робити надзвичайні речі, впроваджуючи новації, найновіші технології та прилади. Вже у ранзі спочатку заступника головного інженера, а потім і на посаді головного інженера (це було у 1993 – 1997 роках), мені пощастило працювати із ще одним унікально талановитим керівником. Йдеться про тодішнього директора Коростенського підприємства електромереж Івана Мартиновича Невмержницького. Він володів фантастичним умінням розглядати у середовищі своїх підлеглих найкращі їх таланти і найсильніші сторони у їх роботі. Чи не тому люди, яким Іван Мартинович умів всемірно довіряти, раз-пораз наче «вибухали» новими здобутками, бажанням щось вдоско-

налити та покращити. Це найпершим чином стосувалося на той час молодого, завзятого і енергійного начальника Малинського РЕМ Петра Старовойтова. А хто, як не Іван Мартинович, розглядав дивовижний талант винахідника та раціоналізатора у постаті Олександра Тимофійовича Гудзикевиича?

— **Вибачте, Анатолію Миколайовичу, але ж і вам доводилося когось навчати, комусь передавати вже власний досвід, обіймаючи високі та відповідальні посади?**

— Важко говорити про себе, як про вчителя чи наставника, однак маю глибоке переконання у тому, що навіть найвища керівна посада не заважає, а навпаки – лише змушує постійно вчитися. У цьому, якщо хочете, і полягає прогрес будь-якого працівника, а керівника – тим паче.

— **Це стосується у тому числі і посади керівника НЕК «Укренерго»?**

— Аякже! Ще й як стосується. Якщо взяти мій власний досвід, то у ньому багато чого було запозичено із досвіду моїх попередників. Наприклад, Володимира Андрійовича Лучнікова, який був міністром енергетики України. А приклад Володимира Андрійовича Лушкіна взагалі можна назвати не просто прикладом наставника чи вчителя, а батьківським прикладом. Ну, і нарешті, не секрет, що високі посади рівня керівника «Укренерго» дають змогу вивчати безцінний досвід наших зарубіжних колег та партнерів. Повірте, нам є чому вчитись у європейців, хоча українська енергетика у системі вітчизняної економіки займає лідируючі позиції. Але тут же зауважу – ми вміємо вчитися і бажаємо це робити. Загалом українська енергетика стоїть сьогодні на порозі значної модернізації і цілої низки вдосконалень, які вже давно успішно апробовані у Європі. Маю глибоке пе-

реконання у тому, що електроенергетика достатньо швидко стане головною рушійною силою системних реформ в Україні. Повірте, усі підстави для цього у нас є. Головне – маємо гарно підготовлений персонал, який швидко опанує усі найкращі світові здобутки.

— **Анатолію Миколайовичу, наша з вами розмова відбувається напередодні вашого професійного свята Дня енергетика...**

— І тому я щиро вітаю усіх своїх колег, з якими я розпочинав свою енергетичну біографію, з якими пліч-опліч працював у виробничій структурі ПАТ «ЕК»Житомиробленерго». Повірте, мені завжди приємно бувати тут, на Житомирщині, де залишилися найкращі спогади та незабутні враження за час нашої спільної праці. Вдвічі приємніше відзначати, що компанія помітно прогресує, модернізується і свій 20-річний ювілей, який відзначається влітку наступного року, ПАТ «ЕК»Житомиробленерго» зустрічатиме у ранзі зразкового колективу на рівні усієї галузі.

— **Дякую за таке привітання, а також – за гарну та цікаву розмову. Матеріал підготував Віктор Першко**

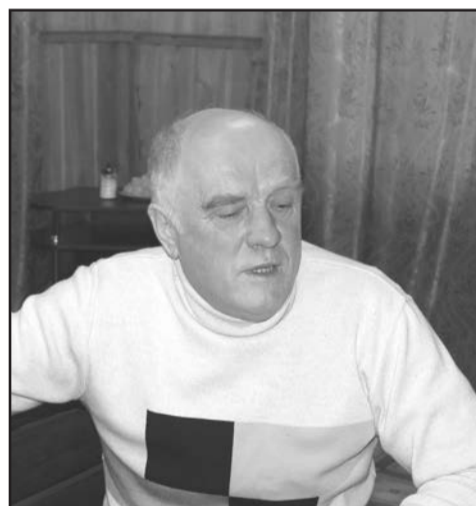
ВАСИЛЬ САВЛУК : ЕНЕРГЕТИК ІЗ ГОСПОДАРСКИМ ХИСТОМ І ТАЛАНТОМ КЕРІВНИКА

Так сталося, що енергетик за освітою і безумовно талановитий керівник за покликанням, Василь Іванович Савлук якраз у зеніті свого життєвого шляху опинився у вирі процесу, який називався ліквідацією наслідків на Чорнобильській АЕС. До того незабутнього квітня 1986 року, коли сталася аварія на ЧАЕС, Василь Іванович встиг отримати освіту інженера-електрика в Українській сільськогосподарській академії, відслужити строкову службу у Радянській армії, повернутися до рідного району, де й розпочав свою трудову діяльність на посаді майстра, заступника начальника, а потім - начальника Народницького РЕМ. Одразу ж відзначився неабияким господарським хистом, за короткий час збудувавши для потреб РЕМ двоквартирний житловий будинок. Здібного та вмілого працівника одразу ж помітили керівники Народницького району і незабаром молодого керівника призначили директором Народницького райсільгоспспенерго. Два роки його керівної діяльності очевидно принесли непогані результати, оскільки керівництво Народницького району рекомендувало Василя Савлука для роботи на посаді голови правління колгоспу імені Б.Хмельницького у селі Любарці. Василь Іванович швидко та наполегливо освоював секрети сільськогосподарської галузі, адже не зник працювати абияк, та й перед своїми земляками осоромитися не хотілося. Вже за кілька років колгосп імені Б.Хмельницького перетворився у передове і багатогалузеве господарство, керівник якого сміливо застосовував найпередовіші методи аби

використати найкращі властивості поліських земель. За ініціативи В.І. Савлука у Любарцях приступили до меліорації, а вслід за нею колгосп розжився на пристойне ставкове господарство. Здавалося б, міцніти та розвиватися Любарцям під керівництвом кмітливого та старанного голови колгоспу, але на заваді стала катастрофа планетарного масштабу. У квітні-травні 1986-го Народницький район потрапляє у епіцентр уваги усього світу, як один із найбільш постраждалих від наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Навряд чи розумів хто-небудь із мешканців району, який славився на весь Радянський Союз неймовірними врожайми картоплі (у кращі роки господарства Народницького району повністю забезпечували річну потребу у картоплі для мешканців усієї Донецької області), що вже за кілька років Народницький район за кількістю жителів поменшає у десятки разів.

А Василю Івановичу Савлуку у перші місяці після вибуху на реакторі ЧАЕС знову довелося змінювати місце роботи. Відтепер він стає заступником голови райвиконкому, якому доводиться опікуватися комплексом проблемних «чорнобильських» питань. І хоча спочатку Василя Івановича називали 4-м «замом» (троє заступників голови райвиконкому працювали і до аварії на ЧАЕС), проте вже за кілька місяців Василь Савлук стає основним чиновником Народницького району, оскільки коло його повноважень та компетенцій багатократно і майже блискавично розширювалось. Саме у цей час доля звела Василя Савлука із невтомним заступни-

ком голови Житомирського облвиконкому Георгієм Готовчицем, який керував усім гігантським комплексом робіт із ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС на півночі Житомирщини. Відомо, що чорнобильське лихо зачепило на Житомирщині не один і не два райони, однак головним і найбільш постраджалим від радіоактивного забруднення вважався саме Народницький район. Мабуть саме йому і приділяв найбільше уваги та зусиль Г.О.Готовчиць. Василь Савлук згадує про те, що масштаби робіт, які були передбачені у Народницькому районі, вражали навіть бувалих господарників, які прибували сюди із так званих «ударних» будов ЦРСР. Про масштаби запланованого будівництва житла у Народницькому районі для переселенців із «забруднених» радіацією сіл влітку 1986 року говорила кількість проектувальних організацій, які заповнили райцентр. Щоранку робочий день Василя Савлука розпочинався із зустрічі з проектантами. Але найпершим чином у 1986 - 1987-х роках було суттєво оновлено енергоінфраструктуру Народницького РЕМ. Далі на черзі стояла газифікація району, до якої приступили у 1988 році. Мине зовсім небагато часу і зміст урядових постанов стане суворішим та категоричнішим щодо вимоги безумовного та обов'язкового відселення населення більшості сіл Народницького району. Василь Іванович Савлук упродовж кількох років працюватиме над виконанням раніше намічених заходів, хоча з часом у Народичах все реалістичніше вималюувались перспективи відселення. Зрештою, і Василь Савлук поїхав

на Черкащину, де працював заступником директора підприємства електромереж в Умані. Проте недовго, бо хотілося додому. І знову Народницький РЕМ, де В.І. Савлук працює у часи вахтових змін.

Згодом, вже у часи «помаранчевої» влади, про Василя Савлука згадали і призначили головою Народницької райдержадміністрації. Кажуть, із поверненням Василя Івановича до керівництва району у 2005 році, багато хто із корінних мешканців багатостраждального району покладав надії на певне відродження його економіки та пришвидшення господарського розвитку. Але, як кажуть, не склалося. Помаранчеві надії поступово згасли, а В.І.Савлуку прийшов час виходу на заслужений відпочинок. Проте й сьогодні ветеран із справді багатющим досвідом успішної та плідної керівної роботи повний сил та енергії, а головне – він, як і раніше, любить життя і сповнений оптимізму.

Віктор Торенко

В Ужгороді отримали «срібні» нагороди та право бути господарем чемпіонату

Футбольні команди вісімнадцяти енергокомпаній прибули до Ужгорода змагатися у ході XIV чемпіонату України з міні-футболу. Чемпіонат проходив із 25 по 28 листопада 2014 року на майданчиках двох найкращих спортивних комплексів Закарпаття. Спорткомплекс «Zinedine» у селі Бараниці та спортивний комплекс «Юність» в Ужгороді стали місцями запеклих футбольних баталій енергетиків із усієї України.

Команда «Енергія» із Житомира вже на початку змагань вважалася одним із фаворитів, оскільки на усіх попередніх першостях за участі колективу ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» наші земляки демонстрували хорошу гру, завдяки чому стабільно досягали непоганих результатів. Варто зауважити, що у нинішньому році житомиряни особливо ретельно готувалися до чемпіонату, проводячи тренувальний збір у залі із подібними до ужгородських умовами. До того ж, непоганим тренувальним стимулом для житомирян став недавній старт відкритої першості міста Житомира з футзалу, де «Енергія» доводиться зустрічатися із найсильнішими командами Житомирщини. Отже, до Ужгорода команда ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» прибула у чудовій формі. Уже на старті турніру, коли житомиряни змагалися із своїми суперниками однієї із чотирьох підгруп, їх перевага втілювалася у три перемоги: над суперниками зі Львова (1 : 0), Дніпропетровська (1 : 0) та командою «Крименерго» (6 : 1). Таким чином, житомирська команда стала переможцем підгрупи та потрапила до чвертьфіналу, де здолала футболістів

ПАТ «ЕК «Херсонобленерго». Потім, вже у півфіналі першості, футболісти ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» зустрілися із командою ПАТ «ЕК «Чернівціобленерго». Основний час не виявив переможця поєдинку, тож командам довелося пробивати післяматчеві пенальті. Наші хлопці виявили гарну влучність та кращу від суперників витримку. У підсумку – перемога житомирян 3 : 1 і вихід житомирської «Енергії» до фіналу чемпіонату. Там на наших футболістів уже чекали діючі чемпіони України серед енергокомпаній – команда ПАТ «ЕК «Кіровоградобленерго», яка у півфінальному поєдинку із мінімальним рахунком 1 : 0 здолала дніпропетровських енергетиків. Фінальний матч виявився таки справді бойовим, однак основний час не зміг принести переможного результату жодній із команд. Знову нічия – 1 : 1 і знову – післяматчеві пенальті. На цей раз удача «посміхнулася» кіровоградським футболістам, які зуміли забити житомирянам п'ять м'ячів, а пропустили у свої ворота на один гол менше. Кіровоградська команда вдруге поспіль стала чемпіоном України з міні-футболу серед команд енергокомпаній, а житомиряни стали другими. Існуюче положення про чемпіонат України передбачає, що чемпіон отримує право на проведення наступного чемпіонату на власному майданчику. Тобто, чемпіон стає господарем наступної першості. Проте, у випадку, коли певна команда виграє першість України двічі поспіль, то право бути господарем та організатором наступного чемпіонату отримує другий, або «срібний» призер чемпіонату. Таким чином, враховуючи те, що кіровоградці ставали чемпіонами першості серед енергокомпаній у 2013 та 2014 роках, господарями та організаторами XV чемпіонату України з міні-футболу у 2015 році буде ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Так що, хоча до осені 2015 року ще залишається багато часу, до чемпіонату варто готуватися вже зараз.

Віктор Єрофєєв

У залі СК«Енергія» Кубок губернатора здобували дівчата

Спорткомплекс «Енергія», який розташований у провулку Селецькому, з кожним днем набуває все більшої популярності серед спортсменів та організаторів різноманітних змагань обласного рівня. Якщо на початку грудня 2014 року «Енергія» стала ареною проведення чемпіонату області з міні-футболу серед команд, сформованих із депутатів місцевих рад, то вже 13 грудня до затишного спортивного комплексу завітали учасники унікального на теренах Житомирщини турніру – вперше у нашій області було організовано футбольний турнір на «Кубок губернатора», учасниками якого стали команди дівчат-старшокласниць із десяти міст та районів Житомирщини. Видовище вийшло на славу, а у запеклій і безкомпроміс-

ній боротьбі перемогли дівчатка із Бердичева. Вони були помітно сильніші від своїх суперниць із Селянщинського спортивного ліцею (Черняхівський р-н) та дівчат із Романова, які, відповідно, зайняли друге та третє місце. Але найголовніше, що сподобалося учасницям змагань – це затишний спорткомплекс з усіма побутовими зручностями та відмінним футбольним полем.

Вл.інф.

Кабінет для психолога допомогли створити енергетики

Із села Потіївка, що у Радомишльському районі, на адресу голови правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» та депутата Житомирської обласної ради А.В.Левицького надійшов лист від педагогів Потіївської ЗОШ I-III ступенів. У ньому висловлюється щира подяка на адресу Анатолія Левицького та директора Радомишльського РЕМ Миколи Корзуна. Саме за їх піклування та уваги у Потіївській школі нещодавно з'явився кабі-

нет шкільного психолога, який А.В.Левицький та М.М.Корзун допомогли укомплектувати шафами, столами, тумбами та стільцями. «Ми щиро вдячні керівникам ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» за увагу та спонсорську допомогу, яка у складні для освітян часи суттєво покращила умови для навчально-виховного процесу у нашому закладі» - написали педагоги та представники батьківської громади села Потіївки...

День працівника енергозбуту відбудеться 19 грудня

У минулому виході (№50) «Енергетика Житомирщини» ми розповіли про умови та особливості проведення змагань бригад енергозбутових підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» та проведення цьогорічного Дня працівника енергозбуту. Згідно із програмою та графіком проведення зональних змагань, затверджених відповідним наказом ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» ще у вересні 2014 року, попередній, або відбірковий етап змагань, мав пройти з 7 листопада по 5 грудня 2014 року, а фінальну частину змагань було намічено провести у ході Дня працівника енергозбуту, який мав відбутися 12 грудня 2014 року. Проте певні корективи у раніше узгоджений графік внесла недавня стихія, яка завдала значних клопотів та збитків господарству ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Саме

тому зональні змагання, намічені на 21 листопада 2014 року, було перенесено на тиждень, а відтак, завершувати відбірковий етап змагань бригад енергозбутових підрозділів довелося аж 12 грудня 2014 року. Наразі усі зональні змагання відбулися і всі п'ятеро фіналістів тепер відомі. Отже, 19 грудня 2014 року у приміщенні учбово-курсового комбінату ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» змагатимуться бригади Попільнянського, Зарічанського, Овруцького, Червоноармійського та Житомирського РЕМ. На час виходу нашої газети переможець змагань та володар звання «Краща бригада енергозбуту «ПАТ «ЕК Житомиробленерго» ще не був відомий, а тому про деталі фіналу та розповідь про переможця змагань ми розмістимо у наступному виході нашої газети.

Щиро і сердечно вітаємо наших грудневих іменинників та ювілярів:

Леоніда Васильовича Строкатука, головного інженера Бердичівського РЕМ
Володимира Володимировича Білецького, начальника енергоінспекції
Олександра Миколайовича Стороженка, заступника директора Бердичівського РЕМ

Андрія Петровича Гегача, заступника головного інженера Бердичівського РЕМ
Миколу Дмитровича Мормуля, начальника служби ІЗП

Сергія Миколайовича Антонюка, начальника служби охорони праці
Миколу Юрійовича Білоцького, заступника директора Коростенського РЕМ

Валерія Петровича Нестерука, головного інженера Малинського РЕМ
Віталія Вікторовича Дем'янюка, директора з питань охорони праці

Світлану Леонідівну Васильєву, заступника директора Коростенського РЕМ
Тамару Володимирівну Бабаку, фінансового директора ПАТ «ЕК «Чернівціобленерго»

Олексія Вікторовича Сарнавського, заступника головного інженера Овруцького РЕМ

Олега Володимировича Потемського, заступника начальника служби РЗА
Олега Петровича Кулибабу, заступника директора Ружинського РЕМ

Дорогі друзі!

Бажаємо Вам міцного здоров'я, гідного достатку, чудового святкового настрою та життєвого оптимізму. Зичимо щасливого майбуття, миру та благополуччя, затишку та процвітання у ваших родинах!

З повагою

Правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»
Профспілковий комітет

4 ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ

«ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ» – інформаційне видання ПАТ «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго»

Керівник проекту: Ю.С. Павловський
начальник ІКЦПАТ «ЕК «Житомиробленерго».

Редактор: В. С. Радчук.

Редакція не веде листування з читачами. Позиція автора не завжди поділяється редакцією. За якість друку несе відповідальність друкарня.

Адреса редакції: 10002, м. Житомир, вул. Перемоги, 10.
Тел.: 402-128 (ІКЦ ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»).

Віддруковано: ФОП Котвицький В.Б.,
вул. Вінницька, 23, тел.: (0412) 48 -22-18.

Наклад: 1000 примірників.

Свідоцтво про реєстрацію ЖТ № 2/343, видане 01.06.2006 р.